

Сборник съдебна практика

Дело С-463/14

„Аспарухово Лейк Инвестмънт Къмпани“ ООД
срещу

Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Варна при
Централно управление на Националната агенция за приходите

(Преюдициално запитване,

отправено от Административен съд — Варна)

„Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 24, параграф 1, член 25, буква б), член 62, параграф 2, член 63 и член 64, параграф 1 — Понятие „доставка на услуги“ — Абонаментен договор за извършване на консултантски услуги — Данъчно събитие — Необходимост да се докаже действителното извършване на услугите — Изискуемост на данъка“

Резюме — Решение на Съда (трети състав) от 3 септември 2015 г.

1. *Преюдициални въпроси — Компетентност на Съда — Граници — Компетентност на националния съд — Установяване и преценка на обстоятелствата по делото — Необходимост от преюдициален въпрос и релевантност на отправените въпроси — Преценка от националния съд*

(член 267 ДФЕС)

2. *Данъчни разпоредби — Хармонизиране на законодателствата — Данъци върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност — Предоставяне на услуги — Понятие — Абонаментни договори за извършване на консултантски услуги — Доставчик, който е на разположение на възложителя за срока на договора — Включване*

(член 24, параграф 1 от Директива 2006/112 на Съвета)

3. *Данъчни разпоредби — Хармонизиране на законодателствата — Данъци върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност — Данъчно събитие и изискуемост на данъка — Абонаментни договори за извършване на консултантски услуги — Доставчик, който е на разположение на възложителя за срока на договора — Данъчно събитие и изискуемост на данъка в края на всеки период, за който се отнася уговореното плащане*

(член 62, параграф 2, член 63 и член 64, параграф 1 от Директива 2006/112 на Съвета)

1. Вж. текста на решението.

(вж. т. 29)

2. Член 24, параграф 1 от Директива 2006/112 относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „доставка на услуги“ обхваща случаите на абонаментни договори за извършване на консултантски услуги за предприятия, по-конкретно от юридически, търговски и финансов порядък, при които доставчикът се е поставил на разположение на възложителя за срока на договора.

Всъщност данъчната основа при доставката на услуги се състои от всичко получено в замяна на доставената услуга и при това положение доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако е налице пряка връзка между извършената услуга и получената насрещна престация. Когато за разглежданата доставка на услуги е характерна в частност постоянната готовност на доставчика на услуги да предостави при необходимост услугите, които възложителят изисква, не е нужно — за да се признае наличието на пряка връзка между посочената услуга и получената насрещна престация — да се докаже, че дадено плащане се отнася до индивидуализирана и точно определена услуга, извършена по искане на възложителя. Обстоятелството, че услугите не са нито предварително определени, нито индивидуализирани и че възнаграждението се плаща под формата на обща сума, не може да засегне пряката връзка, която съществува между извършената доставка на услуги и получената насрещна престация, чийто размер е определен предварително и според добре установени критерии.

(вж. т. 35, 38, 39 и 43; т.1 от диспозитива)

3. Що се отнася до абонаментните договори за консултантски услуги, при които доставчикът се е поставил на разположение на възложителя за срока на договора, член 62, параграф 2, член 63 и член 64, параграф 1 от Директива 2006/112 относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че данъчното събитие и изискуемостта на данъка настъпват с изтичането на периода, за който е уговорено плащането, без значение дали и колко пъти възложителят действително се е възползвал от услугите на доставчика.

Всъщност доставка, състояща се основно в това доставчикът да бъде постоянно на разположение на клиента си, за да му предоставя консултантски услуги, за което получава възнаграждение под формата на предварително определени периодични вноски, трябва да се счита за извършена в периода, за който се отнася плащането, без значение дали в този период доставчикът действително е давал консултации на своя клиент. Именно в края на всеки период, за който се отнасят плащанията, доставката трябва да се счита за завършена по смисъла на член 64, параграф 1 от Директива 2006/112.

(вж. т. 49—51; т. 2 от диспозитива)